

§ 3 bliver uforandret.

§ 4. Stk. 1 gøres en Undtagelse med Hensyn til Valgmenighedspræster. Stk. 2 bortfalder. Det maa vistnok erkendes, at naar en Mand først er antaget som Præst, bør han have hel og fuld Ret som de andre; der er noget stødende i at opretholde en Særbestemmelse om Forflyttelse.

§ 5, Stk. 1. Ordene: „for danske teologiske Kandidater“ foreslaas slettet, idet saadanne Stipendier bør kunne gives ikke blot til Kandidater, men ogsaa til baade Præster og teologiske Studenter.

Stk. 2. Den her givne Bestemmelse maa foreslaas opretholdt, især af Hensyn til Embeder i Sønderjylland med tysk Kirkesprog. Det maa anses for det ønskeligste, at Rekruteringen med Hensyn til saadanne Embeder sker gennem nordslesvigske teologiske Studenter, der studerer og tager Eksamen ved Københavns Universitet, men ogsaa faar en Del af deres Uddannelse i Tyskland. Men der kan komme til at foreligge den Situation, at man kan have Vanskelighed ved at faa et Embede med tysk Kirkesprog besat paa fyldestgørende Maade ad denne Vej. Der bør da være Adgang til at antage ogsaa Mænd med udenlandsk teologisk Uddannelse. I Paragraffens Begyndelse foreslaar jeg at udelade Ordene „i enkelte Tilfælde“ som en overflødig Gentagelse af, hvad der ligger i „Naar særlige Omstændigheder taler derfor“. Med fuld Ret forlanges Kendskab til dansk Sprog, Kirkeliv og Aandsliv. Men Bestemmelserne herom i Lovens nuværende Form er dels for ubestemte (der staar intet om, fra hvem Attester skal forelægges, eller for hvem dansk Sprogfærdighed skal godtgøres), dels for bestemte; det maa anses for tvivlsomt, om netop Pastoralseminariet bør være obligatorisk, saa meget mere som tyske Teologer i Regelen vil have faaet en ret fyldig Uddannelse i praktisk Teologi. Hvis der blev Tale om tidligere nordslesvigske Præster, der i 1921 kunde være blevet stadfæstet uden videre, naar deres Menighed ønskede dem, vil Kravet om Ophold ved Pastoralseminariet synes særlig uholdbart. Det maa vel anses for naturligt, at en eventuel Prøve aflægges for Biskoppen, ligesom den nuværende Lovs § 1, Stk. 1, foreskriver for tyske Missionærer, og som det hidtil har været Praksis. Maaske kunde Bestemmelsen formuleres saaledes: „Vedkommende maa dog for Biskoppen godtgøre, at han har fyldestgørende Kendskab til dansk Sprog, Kirkeliv og Aandsliv“.

§ 6. Stk. 1 udelades.

Stk. 2 beholdes. Loven bør stadig beholde en vis Foreløbighedens og Forsøgets Karakter.

Valdemar Ammundsen.

Kirkeministeriet.